

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. FEBRUÁR XXII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

GYÜLEKEZETI TÜKÖR: ZILAH-BELVÁROS

Eklézsia múlt és jelen határán

Istenisztelet a Zilah-belvárosi templomban, mely Kelet-közép Európa egyik legnagyobb református istenháza

A református vallás a Szilágyságban, s értelemszerűen Zilahon is igen hamar követőkre talál. Ehhez kapcsolódik az iskolaalapítás koraisága (1620) is. Egyik leghíresebb diákja Ady Endre, aki a gimnázium négy felső osztályát járja itt 1892-1896 között. 1902-ben épül a mára már pompáját veszített főépület, a Wesselényi Kollégium, amelyet 1947-ben államosítanak. 1991-ben újjáéled a református oktatás, de épületét nem kapja vissza.

A református templom helyén a 13. században Szent Mihály arkangyal tiszteletére szentelt, korai gótikus stílusban épített templom állott. A templom építése feltehetően az 1246-os tatárdúlást követő évekre tehető, amikor is Gál erdélyi püspök, akinek birtoka volt Zilah, újjáépíti a várost. A múlt század elején még látható volt a szentély nyolcszög záródású három oldala, a diadalív, valamint csúcsíves ablakai, külső támpillérekkel támogatva. Mára, e gyönyörű, mestermunkával megépített templomból semmi nem maradt.

A templomot három ízben – 1736, 1743, 1752 – Báró Andrassy József katolikus főúr erő-

vel, majd cselled el akarja venni a reformátusoktól, valamennyiszer eredménytelenül. 1775-re a hívek száma annyira megnövekedett, hogy a déli és északi bejáratot deszkából épített portikussal látják el. Öt éves várakozást követően engedélyezi Mária Terézia, hogy 1780-ban két oldalhajót építsenek a régi templomhoz. Hat év múlva tapasztalják, hogy a tornyon repedések jelentkeznek, s ezért ezt lebontják. A főhajót nyugati irányban meghosszabbítják s eléje tornyot építenek. 1797-re készül el a ma is látható barokk torony.

1903-ig ez a zsindefedeles templom szolgált Isten dicsőségére. Ekkor azonban életveszélyes repedések keletkeztek a déli hajón, s a városi tanács bezáratta e hajó ajtóit. A presbitérium egy új templom építése mellett döntött. A régi templom bontását 1904. július 11-én kezdték el, orgonáját az ördögkúti, a szászék koronáját (hangfogóját) az ilosvai egyháznak adományozták.

Az ünnepélyes alapköletétel 1905. március 26-án volt. Az új templom 1906. október 27-re készült el. Másnap tartották az első isteniszteletet. Hármass ünnepe volt ez Zilah

Összeállította: PÜSÖK SÁNDOR CSABA lelkipásztor

FOLYTATÁSA A 4. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Végre hazaértünk!

Ez a nap az, a melyet az Úr rendelt, örvendezzünk és vigadjunk ezen! Oh Uram, segíts most, oh Uram, adj most jó előmenetelt! (Zsolt 118,24-25)

HOVA ÉRKEZTÜNK meg, kérdezi a Kedves Olvasó? Isten kegyelméből megérkeztünk, hazaérkeztünk, vége a pusztai vándorlásnak, öröm és hálaadás tölti el szívünket és lelkünket, hogy a Szatmárnémeti Református Gimnázium és a Szatmárnémeti Református Egyházmegye Esperesi Hivatala hazaérkezett.

MEGÉRKEZTÜNK, bár volt részünk nyomorgatásban, üldöztetésben, megaláztatásban, de éreztük, éreztük, hogy velünk volt, velünk van az Isten. 1948-2010 között református magyar népünk nem tett mást, mint adventi várakozásban imádkozott és reménykedett. Mint mindig, most is bebizonyosodott, hogy „a reményesség pedig nem szégyenít meg...” (Róm 5,5).

IMÁDKOZTUNK és reménykedtünk, hogy mikor következik be a hazaérkezés, a hazaköltözés. 2010. szeptember 15-én ismét benépesült az 500 éves alma mater, református diákjaink, tanáraink, lelkipásztoraink, szülőkkel együtt ismét énekelhették Luther énekét: „Erős váruknékunk az Isten”. 2011. január első napjaiban a Református Egyházmegye Esperesi Hivatala is itt kezdte szolgálatát, az újévét. Számunkra „ez a nap az, amelyet az Úr rendelt, örvendezzünk és vigadjunk ezen” (24. vers). Erre az Istenről rendelt áldott napra vártunk, hogy végre hazaérkezve az iskolát benépesítve, örvendjünk és vigadjunk.

ÖRÖM ÉS HÁLAADÁS közepette avattuk, szenteltük fel a romokból felújított dísztermet és neveztük el Milotai Nyilas István díszteremnek. Méltó nevet kapott a díszterem, annak a Mlotai Nyilas Istvánnak a nevét viseli, aki 1607-től Szatmár lelkésze volt, majd 1611-1614 között a szatmári egyházmegye esperese, 1614 januárjában a tiszántúli egyházkerület egyúttal püspökké választotta. Van miért örvendeznünk és vigadnunk, hogy atyáink örökségével ismét megajándékozott bennünket a kegyelmes Isten.

MEGÉRKEZTÜNK, hazaérkeztünk. Köszönjük Istenünk, de azt is tudjuk, hogy most meg kell töltenünk az ősi alma mater élettel, ezért ismét Hozzád fohászodunk: „Oh Uram, segíts most, oh Uram, adj jó előmenetelt!” Csakis az isteni segítség az, amiben megkapaszkodhatunk, hogy megérkezésünk és hazaérkezésünk színhelyén áldásos munka, tanítás verjen gyökeret. A felelősség a mienk, tanároké, lelkipásztoroké és szülőkké ebben a hármasságban, összefogásban együtt imádkozunk így: „És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mi rajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!” Ámen.

KOVÁCS SÁNDOR lelkipásztor-esperes

Idősek találkozója Szilagyballán /3. Új rovat: Jó hír /8. Egyházi sajtómelléklet /I-II.

„Ő pedig kezdte hozzájuk szólani: Ma teljessédtél be ez az Írás a ti hallásotokra... És betelének mindnyáján nagy haraggal a zsinagógában, mikor ezeket hallották, és felkelvén kiűzék őt a városon kívül és vívék őt annak a hegynek a szélére, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. Ő azonban közöttük átmerve, eltávozik.” (Lk 4,21.28-30)

Jézus hazament Názáretbe, oda, ahol nevelkedett, ahol édesanyja és rokonsága lakott. A názáretiek azonban nem őt, az általa tett csodát akarták látni. Összecerélték az imádság házáat a vásáros bódéval. Jézust valami bűvész-szel, mikor pedig emiatt szemrehányásban részesültek, esztelen haragra lobbantak, készekké váltak akár arra is, hogy megöljék őt.

A harag lappangó parázs, ha nem vigyázunk, nem oltjuk el, tűzbe borítja életünket, rengeteg kárt okoz életünkben. Dühünkben olyat találunk mondani, amit magunk sem akartunk. Még soha senki sem bánta meg, ha hallgatott, de azt nagyon sokan, amikor haragjukban beszéltek.

Hányszor fordul elő, hogy akik eddig jó szomszédok voltak, most örökre haragosokká válnak. Régi barátságok végleg fölborulnak, családi béke léket kap. Utána jön sokszor végig az életen a késő bánat és az önvád: miért is kellett kimondani a megfontolatlan szavakat.

Tolsztoj egyik elbeszélésében két falusi család együtt él békességben, egymás mellett évtizedeken keresztül. De mikor a fiatalabb nemzedék lép a helyükbe, megkezdődik előbb a civakodás, később a pörösködés, végül a bosszúállás. Az egyik tűzcsóvát dob a másik házára. De az már lesben áll, most nem az égő házat menti, hanem a másíknak

A LÉLEK CSENDJE

A szelídség sohasem gyengesség

esik. Addig verekednek, míg mind a két ház porig ég. Így égnek sokszor porrá barátságok, szomszédságok és családok.

Jézus nem sújtott le az esztelen haragvókra, nem szidalmazta őket, nem rendezett nagy jelenetet, nem engedte, hogy őt magát is elsodorja az indulat. Jézus nem volt dühös, amikor a római bíróság előtt az egyik szolgáló arcul ütötte, és a keresztfán is megbocsátásért imádkozott.

Ne keressünk minden szó mögött rejtett célzást és sértést. Szinte minden harag a sértődékenységgel és méltatlankodással kezdődik, ha pedig tényleg valami igazságtalanság történik velünk, ne fújjuk föl. Egy pillanatra sem szoktunk arra gondolni, hogy Isten milyen elnéző és türelmes velünk szemben?

Ne cselekedjünk azonnal, mert a hirtelen harag mindig rossz tanácsadó. Péter apostol hirtelen haragjában kardot rántott és levágta a főpap szolgájának fülét. Mielőtt szóra nyitjuk a szánkat, meg kell kérdez-

nünk: biztos nekem van igazam? Nem túloztam el a sérelmet? Háttha én vagyok a hibás, vagy legalábbis én is hibás vagyok?! Azután meg kell kérdezni: Nem szítem el a dolgot? Valóban – válaszolja a bölcsesség – várj egy kicsit, amíg kitisztul szemed és lehiggad az agyad, nehogy olyat tégy, ami miatt később szegyenkezned kellene. Engedd, hogy a szív is szóhoz jusson: nem, nem akarok fájdalmat okozni másnak.

Jézus Názáretben nem azért szólt magáról úgy, mint Messiásról, hogy dühössé tegye a zsinagógabelieket, ő azért fedte fel magát szülővárosában, hogy örüljenek neki, hogy megtudják az igazságot, noha vallotta, hogy egy próféta sem kedves a maga hazájában. Szülővárosának lakói azért váltak dühössé, majd ellenségessé vele szemben, mert hamis prófétának látták, mivel nem igazolta önkijelentését jelekkel.

Jézus leleplező igazságára ne haraggal, dühvel válaszolj, embertársaidtól kapott meg nem értettségre, igazságtalan pofonjaira, kíméletlen kritikájára ne dühvel válaszolj, hanem maradj szelíd és alázatos. Jézust ne távolítsd el magadtól, ha pedig embertársaid sértegetnek, ha kell, ha tudsz, menj át közöttük, távozz el tőlük. A szelídség sohasem gyengesség, az alázat nem meghunyászkodás, legyen erőd arra, hogy bölcsen szólj és tégy, az indulat pedig ne uralja el elméd, szíved.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Krisztus velünk

Legutóbb azzal fejeztem be, hogy számomra, mint református léleknek csak az a mérvadó, hogy a bűnbocsánat és az üdvösség ígérete csakis a keresztséghez és az úrvacsorához kapcsolódik.

De ahhoz, hogy a bűnbocsánat felől valóban mindig bizonyos lehessen, meg kell értenem, hogy Isten emlékeztetni akar engem az első szentségben, azaz a keresztségben arról, hogy Krisztusnak a keresztfán való egyetlenegy áldozata nekem javamra szolgál. **(Heidelbergi Káté 69. kérdés)** Hogyan? *Úgy, hogy a vízzel való külső leöntést maga Krisztus rendelte, és egyúttal azt ígérte, hogy az ő vére és Lelke az én lelke tisztátalanságát, azaz minden bűnömöt oly biztosan lemosa, mint amilyen bizonyosan leviszi külsőleg a test szennyét a víz, amellyel megmosakodom.*

Tudom, hogy nincs olyan ember, aki egy kimerítő munka után ne érezné fontosnak, hogy gyorsan lezuhanyozzon, és ezáltal fel-frissüljön. Nos, amiképp abban a pillanatban a víz sugara végigszalad testén és megtisztít-

ja azt, éppen úgy Jézus Krisztus vére, bocsánata, keresztfán történt szenvedése, értünk való halála, tisztára mossa lelkünket. Ennek a megmosatásnak a jelképe nálunk reformátusoknál, a lelkipásztor által fejre öntött víz, aminek nem a mennyisége, hőmérséklete számít, hanem a szimbolikus értelme.

Különbözik a keresztség etimológiája a görög nyelvben keresendő, ahol az adott szó körülbelüli jelentése „bemártani vagy bemelegíteni”, pontosabban körülírva „valamit teljesen víz alá meríteni úgy, hogy a víz összeférődjön felette.” Ebből sok vitát kiváncsoltak a különböző felekezetek (pl. gyerek- vagy felnőtt keresztség, kannából vagy medencében elmerülve) és mind a mai napig nincs egységes értelmezés és gyakorlat (pl. a pünkösdi gyülekezetek azt vallják, hogy kétféle keresztség létezik: vízkeresztség és Szentlélek keresztség).

Független ezektől, az újszövetségi értelmezés szerint a vízkeresztség olyan szent cselekedet, amelyet Isten Igéje parancsol, ugyanis a Krisztus vérével és lelkével való megmosatás **(Heidelbergi Káté 70. kérdés)** azt jelenti, hogy Istentől bűnbocsánatot nyerünk kegyelemből, Krisztus véréért, melyet éret-

tünk az ő áldozatában a keresztfán kiontott. *Továbbá jelenti, hogy Szentlélek megújít és Krisztus tagjává szentel, hogy a bűnöknek napról napra mindinkább meghaljunk és istenfélő és feddhetetlen életet éljünk.* Vagyis a keresztség egyúttal beiktatás a keresztyén anyaszentegyházba, Krisztus közösségébe. Mindez a bűnök eltörlését eredményezi, az ember megfeszítését és eltemetését, a föltámadott életre való újjászületést, a szív körültemetését és a Krisztus testébe, való betagozódást.

Krisztus meg is ígérte, hogy minket vérével és lelkével oly bizonyosan megmos, mint ahogy a keresztség vize megmos bennünket. **(Heidelbergi Káté 71. kérdés)** *A keresztség szerezteségi Igéjében tette ezt, ahol így szól: „Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek, és ímé én ti veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig.” (Mt 28,19-20)*

Krisztus mindent betartott fogadalmából. Efelől is maximálisan biztosak lehetünk. Ő velünk marad a világ végéig.

ORBÁN LEVENTE

IDŐSEK TALÁLKOZÓJA SZILÁGYBALLÁN

Krisztus jó illatát árasztani

Immár harmadik alkalommal rendeztük meg a szilágyballai gyülekezetben a 65 év feletti magányosan élők találkozóját, 2010 Karácsonya előtti vasárnap, azaz december 19-én. Előzőleg az ifisek kivitték a személyre szóló meghívókat. Aki betegség miatt nem tudott eljönni, azoknak elvitték az ajándékot is, majd pedig Szenteste őket külön megkántálták.

Az ünnepség a délutáni istentisztelettel kezdődött, ahol az Ige elsősorban az ün-

Együttlét, bátorítás, ünneplés. „Aki Krisztusban van, az sokat, mindent megér”

nepelket szólította meg a Lk 10,38-42 alapján. Egy Cseri Kálmántól vett gondolat alapján azt elemeztük az ige fényében, hogy „mit ér az ember, ha vén...?” Van, aki azt mondja erre, hogy „semmit”, de Isten azt, hogy sokat, nagyon sokat, ha „nem a magam keserűségének a szagát, hanem Krisztus jó illatát árasztom”. Aki Krisztusban van az mind, mindenki sokat ..., mindent megér”. Ezekkel a gondolatokkal bátorítottuk idős testvéreinket a helytállásra, az imádkozásra, igeolvasásra, a Krisztusban megelégedett életre.

Az istentiszteletet követően gyülekeztünk imatermében folytatódott az ünnepi együttlét. Az első meglepetés egy szépen feldíszített óriási fenyőfa volt. Ifjaink külön készültek erre az alkalomra egy szép műsorcsokorral, amelyben karácsonyi énekszámok és versek váltogatták egymást. Majd váratlanul kintről kántálók hangja hallatszott. Gyülekeztünk felnőtt énekkara lepte meg kántálásával idős testvéreinket. A kántálókat illő módon behívtuk és ugyancsak az ifjúság által készített finomabbnál finomabb süteményekkel, illatos teával megvendégtünk, időseinket és kántálókat egyaránt.

Az emelkedett ünnepi hangulatban, amelyen részt vettek a főgondnok, gondnok és párjaik is, átadtuk a holland test-

A gyülekezet fiataljai ünnepi műsorral készültek az alkalomra

vérgyülekeztünk által biztosított ajándékcsoomagokat is, amelyeket súlyos voltak miatt, ugyancsak az ifisek segítettek hazavinni idős testvéreinknek. Sajnáljuk, hogy a 30 meghívottból csak 22-en éltek a lehetőséggel, hogy együtt legyünk és egymás hite által épülve, örömeinket, gondjainkat megosztva tegyük elviselhetőbbé ezt a földi életet.

Mindenkinek áldott ünnepeket kívánva váltunk el egymástól, abban a reményben, hogy jövőre még többen eljönnek e felemelő alkalomra. Köszönjük holland testvéreinknek a felajánlott csomagokat, Istennek pedig, hogy megengedte az együttléti örömet átélni. SOLI DEO GLORIA!

BOROS ÁRPÁD lelkipásztor

„A te hited megtartott téged”

Az élet minden területén megjelenő válságokkal, gondokkal, betegségekkel terhes világunkban 10-20 év is nagy időnek tűnik, és lassan az sem számít rendkívülinek, ha rokonaink, ismerőseink 50-60 éves földi élet után térnek meg a Teremtőhöz. Éppen ezért lehet példaértékű számunkra az egy teljes századot betöltött emberélet.

1911. január 17-én született **Vesmás Izabella** tiszteletes asszony, a gyoroki református gyülekezet egykori kántora. A múlt század minden nyomorúságában részes volt, de Istenben bízó szívvel győzedelmeskedett azokon. Átélt a két világháború, a kommunista rendszer születését és bukását, több gazdasági világválságot és a család életét leginkább sújtót: férjének elvesztését. Életének nagyobb részét özvegyiségben élte le, de töretlen hittel és krisztusi szeretettel nevelte fel egy leány- és három fiúgyermekét és volt támasza nővérének. A rázúduló próbatételek nem ingatták meg Istenbe vetett bizodalmát; mint kántor, gyülekezeti szolgálatát is örömmel végezte 92 éves koráig.

100. születésnapján a család és a gyülekezet együtt örült vele, és adott hálát Istennek ezért a különös kegyelméért és minden ajándékért, amelyben általa részesült család-

ja, az egyház és a nemzet. Az Aradi Református Egyházmegye részéről nt. **Módi József** esperes a 71. zsolttal köszöntötte az ünnepeltet, majd a beszolgáló lelkész vezetésével a jelenlevő gyülekezeti tagok a 468. éneket énekeltek el.

Vesmás Izabella százados élete a bizonyíték arra, hogy nem a fizikai jelenlét, nem a biológiai adottságok tesznek valakit élővé és a közösség hasznos tagjává, hanem a sokak által tagadott, nem létezőnek minősített dolgok: a cselekedetekben megmutatkozó hit, a lélek ereje, a továbbadott értékek. Isten gazdag áldása kísérje őt további életútján egészségben, békeességben, szeretetben!

BODNAR LAJOS, beszolgáló lelkipásztor

Együtt örült a család és a gyülekezet

JÓZSA MÁRTA

Mondá az Úr

*Ha hozzám fordul, meghallgatom,
minden szükségében
közélemben vagyok,
megszabadítom és
dicsőséget szerzek neki.
Napok teljességével áldom meg
és megmutatom üdvösségemet.*

*Ezért nem aggódunk,
ha remeg is a föld,
ha ormok tengerbe omolnak,
ha vizei zúgnak, tajtékznak és
viharától megrendülnek a hegyek.*

*Mert elküldi angyalait neked,
hogy védelmezzenek minden utadon.
A kezükön hordoznak
nehogy kőbe botoljék lábad,
mert lásd, jó az Úr,
irgalma örökkön megmarad.*

(...)

*Meg nem érthető értem a lélek virágát,
meg nem érintve érzek egy védő kezét,
bár, be nem lehelve a bölcsélet
illatvilágát
tudom,
minden út, Urunk, Hozzád vezet.*

„Új év – új kezdet”

Közel húsz éves hagyományt ápolva, idén az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) szervezte meg az eddig a Királyhágómelléki Egyházkerület (KRE) által patronált újrólétezés fogadást január 8-án, az Egyházkerületi Székház dísztermében.

A Szózat elnéklése után a KRE újonnan választott püspöke, **Csúry István** tartott áhítatot, majd **Péterfy Lajos** színművész tolmácsolta Reményik Sándor *Ahogy lehet* című versét.

Surján László EP-képviselő újrólétezésében arra hívta fel a figyelmet: nem tudjuk mások önazonosságát tisztelni, ha a magunkét nem vállaljuk – és erre olyan légkörben kell vállalkoznunk, amelyben a mi önazonosságunkat senki nem akarja elismerni.

A házigazda, **Tőkés László** EP-alelnök újrólétezésében a tavaly bekövetkezett

A nagy népszerűségnek örvendő Váradi Dalnokok férfikar énekszóval mondott köszönetet a díjért

nemzetpolitikai fordulatból indult ki, mint mondta: „A 2010. esztendő ellenben végre megteremtette a lehetőséget és a feltételeit annak, hogy a visszahúzó múlttal véglegesen szakítsunk, hogy a gyógyulás útjára lépjünk, és – az egész nemzettel egyetemben – az erdélyi magyar nemzetiség is emel-

kedő pályára álljon. Ezt a kegyelmi esélyt nem szabad elszalasztanunk!”

A hagyomány jegyében, ezúttal is kiosztották a Közjó szolgálatában-díjat, melyet idén a Váradi Dalnokok férfikara érdemelt ki. **Tolnay István**, a KRE világi főjegyzője mondott méltató beszédet (A laudáció lapunk 7. oldalán olvasható).

Az est művészi színvonalát a díjazott férfikórus előadása mellett **Lászlóffy Zsolt** zeneszerző, zongoraművész előadása, **Kristófi Ágnes** éneke és **Gáll Annamária** színművész szavalata teljesítette ki.

A díszvendégeket Tőkés László ajándékkal lepte meg: Surján László EP-képviselő a Váradi Biblia hasonmás-kiadását, míg **Kovács Zoltán** polgármester Kristófi János festőművész Érmihályfalvát ábrázoló festményét vihette haza.

Az újrólétezés fogadás közönsége idén adományaival a súlyos betegségben szenvedő gyermekeket segíthette.

GYÜLEKEZETI TÜKÖR...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

reformátusságának: új templom, a reformáció ünnepe, valamint II. Rákóczi Ferenc földi maradványainak Kassára való szállítása. Az istentiszteleten Magyarósi István templomépítő, és Kádár Géza lelképásztorok szolgáltak. Rendőrségi jelentés szerint, több mint 4000 voltak jelen.

A templom felszentelésére 1907. szeptember 22-én a délelőtti istentiszteleten került sor, amikor is keresztelest, esketést tartottak, valamint úrvacsorát osztottak. A szentelést Bartók György püspök végezte, jelen volt a Kolozsvári Teológia Tanári Kara.

1917. március 8-án katonai célokra elvitték a három harangot. A harangokat a toronyban törték össze a katonák kalapáccsal és úgy dobálták le darabokban. 1918 januárjában hadügyminiszeri parancsra a városba érkező katonák a torony vörösréz borítását távolították el. Mire a minisztériumi parancs-visszavonás megérkezett, a torony alsó tagozatáról már leszerelték a vörösrézt.

Ugyanebben az évben az orgona sípjait is lefoglalták katonai célokra. A kiszedett sípok azonban a lelkész nem volt hajlandó elszállíttatni egyházi költségen, így azok megmenekültek. Az orgona felújítását a Nőszövetség saját költségén végeztette el.

1919 februárjában a toronyra kitűzött nemzeti lobogó láttán a román csapatok több célzott lövést adtak le a templomra. A palatetőt érte néhány géppuska találat, valamint az egyik gránát a paplakot találta el és gyújtotta fel.

Az új templom építésének költsége meghaladta a lelkészi lakást is építő egyházközség anyagi lehetőségeit. Ezért a Pesti Magyar Kereskedelmi Banktól 105.000 koronát vett fel 50 évi törlesztésre, azzal a nem titkolt céllal, hogy a templomépítéssel járó anyagi nehézségeket megosszák a jövő nemzedékkel: „a távolabbi időkre is terhet hagyunk, de hagyunk egyszermind templomot

is” (Presbiteri jegyzőkönyv 1904). 1925-ben a Bank felmondta a kölcsönt. A gyülekezetnek törlesztési kötelezettsége immár a román állam felé volt, mintegy 63.000 lej. Félő volt, hogy amennyiben nem tudják törleszteni az adósságot a templom az állam tulajdonába kerül. A hívek adományából 10.000 lej híján összegyűlt a törlesztésre szükséges összeg. A fennmaradó részt újabb kölcsönből törlesztették.

A két világháború között a gyülekezet számos beltelket vásárolt, ifjúsági házat, óvodát, elemi iskolát működtetett, több alapítványt hozott létre, földtulajdonra tett szert, két kultúrotthont épített, amelyből ma csak az egyik áll, a Kálvineum, amelyet sok évi pereskedés után nyert vissza az államtól.

De nemcsak anyagi, hanem lelki gyarapodás is jellemezte a gyülekezetet. Az Ifjúsági Egylet, a Nőszövetség, a Református Dalkör, az ébredési mozgalmak, mind egy-egy színteljesíti a lelki életnek.

Jelenidőben

Jelenleg Zilahon három egyházközség van. A Belvárosi (3.600 lélek), a Ligeti (2.000 lélek), amely 1996-ban jött létre, templomot épített, és lelkészi lakást vásárolt, valamint a Fenyvesi Egyházközség (2.000 lélek), amely 2000-ben jött létre. Mára ezen lélekszámi adatok arra elegendőek, hogy az egykor teljesen magyar és református város lakosságának mintegy 10 százalékat jelentsék. Az iparosítás hatása, a betelepítések, a kivándorlások, a gyermekvállalás feltételhez kötése, s megannyi tényező hatására Zilah már nem lesz az, ami volt.

Gyülekezetünkben a nőszövetségi munka a Bíró Sára Nőszövetség keretében folyik, ifjúsági- és gyermekszolgálat van. Lehetőségeinkhez mérten gyülekezetben belüli és kívüli diakónia folyik. Rengeteg időt,

energiát igényel a visszaszolgáltatásra váró ingatlanainkért folytatott harc. Amit egykor egy tollvonással egyik napról a másikra elvettek, azt most hosszú pereskedések, alkuk révén csepegtetnek vissza, mint alamizsnát. A harminc tagú presbitérium a nagyvárói kihívások közepette teljesít szolgálatot, 22 körzetben.

Azon ritka gyülekezetek közé tartozunk, ahol mindennap reggel istentiszteletet tartunk, közösen a Fenyvesi Egyházközséggel. Illő önvizsgálattal mondhatjuk, hogy nagyobb ünnepeinken az 1.500 ülőhely nem elég a templomban. Vasárnap délután pedig igencsak megfogyatkozott lélekszámban vagyunk jelen az istentiszteleten.

Különös gondot fordítunk egyházi ünnepeink mellett a nemzeti ünnepeink megtartására is. Erdélyben a református egyház „magyar egyházként” tartott számon a régi időkben. Nem tehetjük, hogy ezt figyelmen kívül hagyjuk.

Testvérgyülekezeti kapcsolatot ápolunk a Kaposvári Egyházközséggel, valamint egyházmegyénk területén a legkisebb szórványgyülekezettel. A gyülekezet Szenci Molnár Albert nevet viselő vegyes kara és a pomázi Psalmus Kórus kapcsolata révén évenkénti kórustalálkozóra kerül sor, felváltva egymás templomában.

Hadd zárjam bemutatkozásunkat az egyházi előjárók és szolgák nevesítésével: Püsök Sándor Csaba lelképásztor, Bara Lajos főgondnok, Brezóczi Sándor gondnok, Bucsí Zsolt Tamás segédlelkész, Püsök Margit irodavezető, Major János ny. kántor, Márton Erzsébet harangozó, Farnas József temetőőr.

Szeretettel várunk mindenkit Kelet-közép Európa egyik legnagyobb református templomába, melynek torony felőli főbejárata ez az igevers köszönti a bejövőt: „Békejeltek meg az Istennel” (2Kor 5,20).

(A cikk rövidített változata megjelent a Kálvincsillag magazinban.)

Hollandiában járt a Talentum együttes

Tizenkét napos hollandiai koncertkörúton járt a közelmúltban, a határokon túl is népszerűségnek örvendő Talentum ifjúsági kerestyén együttes. Lapunk kérésére Gavrucza Nagy László, a több mint nyolc éve alakult zenekar vezetője foglalta össze a látogatás élményeit.

1-2. nap. Péntek hajnalban indultunk el Nagyváradról, késő délután érkezünk meg az ausztriai Sankt Peter in der Au falucskába. Itt kicsit megpihentünk, majd tovább indultunk és szombat reggel, nyolc óra tájékorán megérkeztünk Hollandiába, Kampen városába.

Délután Piet Voerman, a meghívó gyülekezet presbitere és főszervezőnk kíséretében elmentünk az egyik helyi művelődési házba, ahol a gyülekezet számos tagja fogadott minket, köztük régi ismerősök. Itt rövid koncerttel szolgáltunk, mintegy izéltésképpen a vasárnapi program anyagából.

3. nap. Vasárnap délelőtt a gyülekezeti istentiszteleten szolgáltunk angol és magyar dalokkal: saját szerzeményekkel és zsolnárfeldolgozásokkal. Ez utóbbiak nagyon jó benyomást tettek a hívekre, sok kedves visszajelzést kaptunk. Ebéd után biciklikörútra indultunk Kampen környékén. Délután a helyi gyülekezetben ifjúsági istentiszteleten vettünk részt, melyen a gyülekezet dicsőítő zenekara szolgált.

Hollandia nevezetességeire is jutott idő a fellépések között

4. nap. Hétfőn Steenwijkbe látogattunk el, ahol egy „kecskefarmot” (ott így mondják) mutattak be nekünk, majd meglátogattuk az Ősök nyughelyét, amely egy hatalmas, kövekből álló, mintegy 5000 éves sírhely. Orhideákat csodálhattunk meg Steenwijktől nem messze, egy csodálatos „trópusi paradicsomban”. Könnyű kínai vacsora után házi koncerttel kedveskedtünk vendéglátóinknak.

5. nap. Kedden, a délelőtti órákban megleházakat látogattunk, majd délután Kam-

Az együttes elérhetőségei:

<http://talentumtag.googlepages.com>,
<http://talentumtag.blogspot.com>;
 videófelvételek:
<http://youtube.com/user/talentumtag>;
 e-mail: talentumtag@gmail.com; Tel.:
 Gavrucza Nagy László: +40.743.715-256.

pen egy másik csodálatos templomában a helyi gyülekezetek nagykorúsával a Zingend Getuigen-nel koncerteztünk, melynek végén a kórus és zenekarunk együtt énekelte el a *Be strong in the Lord* című dalt. Gyönyörű és áldott pillanatokat élhettünk meg ezen az estén.

6. nap. Szerdán Amszterdamba mentünk, a gyülekezet egyik kedves tagjának kíséretében, ahol hajós városnézésen vehettünk részt. Keskeny, magas és színes épületek sorjáztaak mindkét oldalon. A csendes és mégis nyüzsgő város elvarázsolta minket.

7. nap. Csütörtökön Apeldoornba látogattunk el a Paleis Het Loo palotába, a királynő palotájába, mely ma már múzeumként szolgál. A rend és tisztaság mellett a pompa is nagy hatást gyakorolt ránk.

8. nap. Pénteken Wezep városába látogattunk el, ahonnan, meghívóink kíséretében, vitorláshajós kirándulásra indultunk Giethoorn falucskába. A faluról annyit, hogy a világ egyik legszebb falva, melyben utcák helyett kis csatornák húzódnak, me-

GAVRUCZA NAGY LÁSZLÓ, Talentum

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

Mihályfalvi ifjak Székelyföldön

Évek óta hagyomány Ermihályfalván, hogy tavasszal szavalóversenyt szervez az általános iskola a református templomban. Kányádi Sándor 80. születésnapját is szavalóversennyel ünnepeltük. A díjazottak nemcsak oklevelet kaptak, hanem jutalomkirándulásra is részt vettek.

Októberben került sor a székelyföldi kirándulásra, melynek során a résztvevők a költő szülőfalujába, Nagyalambfalvára is ellátogattak. A szervezők meghívták a kirándulásra azokat a tanulókat is, akik az elmúlt tanév versenyin dicsőséget szereztek iskoláinknak.

A kirándulás résztvevői elújságoták, mennyi kellemes élményt gyűjtöttek az út során. Ennek első állomása Zilah volt, ahol megnézték a Wesselényi Miklós szobrát és Ady Endre egykori iskoláját. Székelyudvarhelyen megcsodálták a szoborparkot, Parajdon játszottak a sóbányában, ellátogattak az Aprily múzeumba. Korondon népművészeti tárgyakat vásároltak. Farkaslakán Tamási Áron szülőházát látták, síremlékénél pedig verssel emlékeztek a székely íróra.

A legemlékezetesebb mégis a nagyalambfalvi kirándulás maradt számukra, ahol a IV. osztályosok rövid Kányádi-műsört mutattak be. Mindenki kapott egy plüssállatot ajándékba, a költő testvére, Róza néni pedig egy kosár almával ajándékozta meg a csoportot. Szabó Ákos V.C. osztályos diák, életében először találkozhatott

székelyföldi rokonaival. Szülei ugyanis onnan származtak el az Érmellékre.

A kirándulók Székelykeresztúron látták a körtefát, amely alatt Petőfi utolsó estjét töltötte, mielőtt eltűnt a csataterén. Ott a diákok Kányádi Sándor sorait olvasták egy márványtáblán: „Haldoklik az öreg tanú, / Petőfi vén körtefája. / Azt beszélék, ő látta volt / verset írni utoljára.”

Zilahon, a kirándulás első állomásán Ady egykori iskoláját is megtekintették az ifjak

A csoport tagjai a fehéregyházi Petőfi múzeumban megnézték a Nemzeti dal kéziratát, Segesváron sétáltak a várban, fényképezkedtek a vámpírral, és a román komédiások magyarul énekeltek nekik.

A székelyföldi kirándulás résztvevői csodálatos helyeken jártak, sok szép élményt szereztek. Köszönik a felelhetetlen kirándulást a szervezőknek, a református egyháznak.

JOCK EVELIN, Ermihályfalva, VI.B osztály

A presbiter feladata (1.)

A presbiterről az Újszövetségben olvasunk. Az apostolok a Szentlélek vezetésével minden gyülekezetben véneket állítottak szolgálatba, s ezeket az újszövetségi véneket nevezzük ma „presbitereknek”, bár már az Ószövetségben is hallunk vénekről, akik valamilyen vezetői teendőket láttak el. Az őskeresztység vénei a prédikátorral együtt vezették a gyülekezetet. E munkamegosztással védelmezte Krisztus az egyházat egyesek hatalomvágyó fellépésétől. A presbitereknek tehát irányítaniuk kell a gyülekezetet. Ehhez kapcsolódóan olvasd el a II. Helvét Hitvallás 18. fejezetét, melynek címe: Az angyaszentegyház szolgálai; azok rendeltetése és kötelességei.

Lássunk néhány sort e fejezetből: „Az Újszövetség népének szolgálait különböző néven nevezik: apostoloknak, prófétáknak, evangélistáknak, püspököknek (felvigyázó), presbitereknek (vének), pásztoroknak (lelkész, lelkipásztor) és tanítóknak.” (1Kor 12,28; Ef 4,11)

„Minden egyházi szolga pedig egy és ugyanazt a hatalmat, illetve hivatalt kapta. Bizonyára kezdetben a püspökök és presbiterek az egyházat közös munkával kormányozták. Egyik sem helyezte magát a másik elé, és egyik sem bitorolt nagyobb hatalmat vagy uralmat püspöktársával szemben. Nem felejtették el ugyanis a mi Urunk szavait: 'aki közületek első akar lenni, legyen a ti szolgátok' (Lk 22,26), tehát megmaradtak az alázatosságban, és kölcsönös segítséggel támogatták egymást az egyház kormányzásában és fenntartásában...”

„Az egyházi szolgák feladatai sokfélék, ezeket azonban a legtöbben két dologra vezetik vissza, amelyekben minden más bennfoglaltatik: Krisztus evangéliumának tanítására és a sákramentumok helyes kiszolgáltatására...”

A. Legeltetni és vezetni

A lelkeszi tennivalókról szólva beszélünk már a pásztori teendőkről, vagyis arról, hogy a bárányokat Isten igéjének füves

legelőre kell vezetni. Am a pásztori motívum ennél sokkal többet jelent. Jelenti a nyájról való gondoskodást, a nyáj érdekében való közbenjárást, illetve az eltévedt bárányok megkeresését és visszahozatalát. Ezt a gyülekezeti munka missziói feladatainak mondjuk, melyeket leginkább a presbitereknek kell végezniük. Ugyanazokat az igéket, amelyeket már a prédikátorok tennivalóiról szólva idéztünk, itt is megemlíthetjük: Jn 10, 1Pt 5, de a Jer 3,15: „Adok majd nektek szívet szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket” és a Jer 23,4 is: „Olyan pásztorokat is adok melléjük, akik jól pásztorolják őket. Nem kell többé félniük és rettegniük, számba sem kell venni őket – így szól az Úr.” Ezekből az igeversekből az is kiténik, hogy nem beszélhetünk rangsorról a prédikátor és a presbiter között. Persze, a presbiter tennivalói nem merülhetnek ki csupán az irányításban.

Említettük, hogy régtől fogva, már az Ószövetség idején voltak vének, akik valamilyen vezetői szerepet tölthettek be. Róluk főképpen Mózes II. könyvében hallunk, például a 3,16-ban: „Menj, gyűjtsd össze Izrael véneit...”, vagy a 19,7-ben: „Azután lejött Mózes, összehívta a nép véneit...” A vének a törzsek bölcsenek tartott vezetői voltak, akik a fiatalabb generációkat segítették tanácsaikkal. Kánaán földjén leginkább a városok vezetőire hallgattak az ott élők. Ez a pásztori motívum újra fontos szerepet kap az Újszövetség véneinek feladataiban. Valóban fontosnak kell tekintenünk az irányítást, de nem annyira az „uralkodás”, mint inkább az „útmutatás, jó irányba vezetés” értelmében.

Mind az Ó-, mind az Újszövetségben úgy értesülünk a vének munkájáról, hogy nem olvashatunk sehol e tisztség elrendeléséről. Az ApCsel 11,30-ban hallunk először a fiatal keresztény egyház véneiről: „Ezt meg is tették, és elküldték Barnabással és Saullal a gyülekezet elöljáróhoz.” Nem sokkal ezután szerepel, hogy az apostolok minden létrejött gyülekezetben presbitereket állított

tak szolgálatba. ApCsel 14,23: „Miután pedig választottak nekik gyülekezetként véneket, imádkozván böjtölésekkel egybe, ajánlják őket az Úrnak, kibem hittek vala.” (Károli) Az apostolok és a vének között igen szoros együttműködés lehetett (ApCsel 15). Az ApCsel 21,18-ban olvassuk, hogy a jeruzsálemi gyülekezetet a vének vezették: „Másnap eljött Pál velünk együtt Jakobhoz, ahol a vének is jelen voltak mindnyájan.” Munkájuk azt jelenti, hogy mindent megtesznek azért, hogy a nyáj legelhesen. Lásd az ApCsel 20,29-31-et: „Tudom, hogy távozásom után dühös farkasok jönnek közéték, akik nem kímélik a nyáját, sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat. Vigyázzatok azért...” S mivel a presbiterek Istent szolgálják, nem gondolhatnak könnyelműen a gyülekezetben végzendő munkájukról.

(Lieuwe Boonstra: Egy csodálatos feladat. A lelkipásztor, a presbiter és a diakónus munkája. Magyar fordítás: Gilicze András)

DIETRICH BONHOEFFER

Meditáció a börtönben

Egyedül vagyok...
De Te nem hagysz el engem.

Kislelkű vagyok,
de Nálad a segítség!

Nyugtalan vagyok,
de Te vagy a béke.

Bennem él a keserűség,
de Te vagy a türelem.

Nem értem utaidat,
de Te jól ismered a nekem szánt utat.

Bízom Benned!

HOLLANDIÁBAN JÁRT...

FOLYTATÁS AZ 5. OLDALRÓL

lyeken kisebb bárakkal lehet közlekedni. Este a wezep-i gyülekezetben szolgáltunk, ahol egy rövidfilm segítségével bemutatkoztunk, szözlünk jövetelünk, illetve gyülekezeti látogatásaink céljáról. Ez is áldott este volt!

9. nap. Szombaton végre szétnézhetünk Kampenben is, első utunk egy hangszerboltba vezetett, ahol kis meglepetést vásároltunk közös szeretett tanárunknak és testvérünknek Tempfli Ádámnak. Ezután végigsétáltunk Kampen nevesebb utcáin, meglátogattuk a helyi múzeumot, a zsinagógát, majd este a helyi kínai vendéglőben

együtt vacsoráztunk mindazokkal a gyülekezeti tagokkal, akik egész héten felváltva foglalkoztak velünk. Kedvességük mértékelen volt egész héten, csodálatos emberek, akik önfeláldozó módon szolgálnak, ha kell odahaza, ha kell itt Erdélyben, Kárpátalján vagy Magyarországon.

10. nap. Vasárnap délelőtt búcsúztunk a templomban meghívóinktól, könnyes szemmel és hálás szívvel. Az istentisztelet végén együtt énekeltük a gyülekezet tagjaival az *Érthetetlen kegyelem* című dalt. Viszlát Kampen!

Délután Steenwijkben szolgáltunk, ahol a gyülekezet lelkipásztora nagy szeretettel, nem csak hollandul, de angolul is köszöntött minket, majd szolgálatunk után szeretet-

vendégségen vettünk részt, ahol a gyülekezet tagjaival elbeszélgethettünk.

Este még egy kisebb, magyar dalokból álló házikoncertet tartottunk Piet Voerman testvérünk tiszteletére, aki születésnapját ünnepelte. Egy, a holland királynő palotája előtt, rólunk készült képpel is kedveskedtünk neki, majd korán ágyba bújtunk, hiszen másnap hajnalban indulnunk kellett vissza.

11-12. nap. Hétfő hajnalban elbúcsúztunk vendéglátóinktól (ami nem volt érzelmes...) majd elindultunk hazafelé. Útközben sorolni sem bírtuk a rengeteg élményt, a csodás koncerteket, házikoncerteket, kirándulásokat.

Vendéglátó testvéreink szeretetét és gondoskodását ezúton is köszönjük!

Az erdélyi magyar kórusmozgalom folytatói

Éppen egy év telt el azóta, hogy 2010. január 9-én egy lelkes presbiter fejből kipattanó ötlet nyomán a Nagyvárad-Réti Református Egyházközség „bölcsejében” megszületett a **Váradai Dalnokok** névre keresztelt férfikórus.

„Egy évnnyi működés nem nagy idő, még várhattak volna a kitüntetéssel” – gondolhatnák sokan közülünk, főleg az ifjabb nemzedék tagjai, s úgy általában igazuk is lenne. Csakhogy ők – hál’ Istennek! – nem tudhatják fölmérni egy ilyen kezdeményezés jelentőségét. Nem éltek még, vagy legfőnnebb gyerekként éltek egy olyan korban, amelyben néha életveszélyes volt az éneklés... Így nem érthetik meg azt a furcsa lelkiállapotot sem, amelybe az ötvenes-hatvanas éveiket taposók kerülhettek, mikor először hallották felszendülni a férfikórus repertoárjának egyik-másik jellegzetes darabját. A szorongással vegyes csodálkozás, hitetlenkedés lassan adta át helyét a felszabadult öröm érzésének: valóban jól hallottuk, „Föl, föl vitézek a csatára”, „Édes Erdély, itt vagyunk!”

Két-három évtizeddel ezelőtt embereket hurcoltak meg vagy üldöztek el szülőföldjükről egy-egy ilyen dal énekléséért. Az is előfordult például, hogy egy országos hírnevű temesvári színművész épp itt, Váradon valamilyen „magyarkodó” nótá éneklése miatt életével fizetett. A hatalom nem szerette a „tűlságosan daloskedvű” magyarokat...

Am az idő malmai – ha lassan is, de – örölnék.

A Váradai Dalnokok lelkes csapata a nagyhatáryománú erdélyi magyar kórusmozgalom folytatója kíván lenni. De nem csupán ennyi. Maguk elé tűzött céljaik szerint gazdag és sokrétű közművelődési és közhasznú tevékenységet akarnak folytatni; a közösségformálás, hagyományörzés és a magyar nemzetűdát fejlesztésének munkásai szeretnének lenni. A közel ötventagú kórus repertoárját csekély egy esztendő leforgása alatt majdnem

félszáz, igen változatos témájú, értékes kórusmű alkotja, amelyeket 2010 folyamán különböző rendezvényeken, egyházi és közeleti alkalmakon adtak elő. Kiemelkednek ezek közül jelentőségükben a március 15-i nemzeti ünnepen, a trianoni diktátum 90. évfordulóján, államalapító Szent István királyunk ünnepén, az 1940-es nagyváradai bevonulás 70. évfordulóján vagy Schmitt Pál köztársasági elnök látogatása alkalmával történt fellépések. A felsorolás távolról sem teljes...

Valamennyi fellépésük elnyerte a közönség, a gyülekezetek és a sajtó tetszését. Annál is inkább, mivel soraikban – a gyakorlati ökömené szellemében – különböző felekezetűek együtt énekelnek. Joggal jegyezte meg valaki, hogy ez a dalárda mindannyiunké, a váradiaiaké.

A Váradai Dalnokok példamutató összefogása, kitarító önzetlen és céltudatos szolgálata a nagyváradai magyarság élni akarását, a szülőföldön és nemzeti közösségünkben való megmaradásának reményét és a jövőbe vetett bizalmát sugározza. Újszerű, mérész repertoárjával politikai és esztétikai tabukat döntöget, s teszi mindezt igényes szakmai színvonalon. Egész eddigi működésével bátran felel az ötven évnnyi nacionálkommunista elnyomásnak. S ugyanakkor rácsófol a XX. századelő két nagy magyar költőjének, Ady Endrének és Juhász Gyulának a magyar népet, illetve Várad magyarságát féltő aggodalmaira: a Váradai Dalnokok évszázadnyi „kidalolatlan magyar nyarak” énekeivel bizonyítják, hogy igenis van és sokáig „lesz még magyar dal Váradon”!

TOLNAY ISTVÁN előadótanácsos, világi főjegyző

(Laudatio a Váradai Dalnokok férfikaráról, a Közéti Szolgálatában-díj átadása alkalmából, a január 8-án tartott újévi fogadáson.)

Spiridion püspök életéből

(meghalt 349 körül)

Szegény pásztoremberként kezdte, aki már ekkor értette, hogy miként vezesse vissza a megtévelyedetteket az igaz útra.

Püspök léteire megtartotta előbbi egyszerűségét és jószívűségét. Mikor hivatala megengedte szívesen dolgozott a szántóföldeken, és mindig rendelkezésére állt a szegényeknek. Ha jött valaki kölcsönkérni, azt mondta neki: ott van, vegyen belőle. Mikor visszahozták az adósságot: tegye csak oda a többihez – mondotta. Akadt bőven, aki visszaélt ezzel a bizalommal. Egy napon egyik adósa jóval kevesebbet tett vissza, mint ami járt volna. Nemsokára ismét megszorult, s jött kölcsön kérni. A püspök most is azt válaszolta: vegyél, hisz tudod hol van. De bizony nem volt a szokott helyen egy garas sem. Csodálatos! - álmélkodott a püspök. Te vagy az egyetlen, aki semmit sem talál. Gondolkozz csak egy kicsit, fiam! Talán nem fizetted vissza becsülettel a múltkorit? Nem kellett sokáig

törnie a fejét. Eszébe jutott: a múltkorról még maradt hátraléka.

Nem csak kisemberek kis ügyein, hanem a bölcsek nehéz problémáin is segített. Egész életén át a tiszta evangéliumi igaz hitet vallotta. A niceai zsinaton való részvételkor nagy hatással beszélt. Az ellenpárt közül valaki így vélekedett róla: „Míg szavak körül folyt a harc, tudtam a módját a szóval való ellenállásnak. Mikor azonban egyszerűen az isteni igazságot és erőt állították velem szembe, nem szégyelltem, hogy legyőztek.”

Nagy Konstatin császár is tisztelője volt a püspöknek. Egy alkalommal meggyógyította a császárt betegségéből. A császár nagy összeget akart ajándékozni a püspöknek felgyógyulása öröme, de az nem akarta elfogadni. Hosszas rábeszélés után, mégis elfogadta, de másnap a kapott összeget kiosztotta a szegények között.

BÁNYAI LÁSZLÓ

HITVÉDELEM

Kártyajóslás

Eszement, tért és célt veszített világunkban hiteltelenné váltak az ideológiák, megcsappant a hit, közömbössé, blazírttá, „nyomótá” váltak az emberek, lezüllettek, devalválódtak az emberi kapcsolatok is.

Régi római, vagy még régebbi, görög időkben is válsághelyzetekben keresték meg a cumaei, vagy éppen a delphoi, vagy dodonai orákulumokat, a pythiák kétértelmű mondataikkal kezdtek, amit akartak.

Korunkban újfent divik a jóslás tudománya, s túl a csillagjósáson, tenyérjósáson, kávé-zacc „próféciákon”, a kártyajóslás is reneszánszát éli, ezen belül pedig a Tarot kártyajóslás a „király”.

A Tarot kártya eredete egészen Egyiptomig vezethető vissza, hiszen egy kezdetlegesebb változatát már az ókori Kemiben is használták.

A Tarot kártya a héber ABC 22 betűje alá rendelt fogalmakat dolgozza fel, s a 20. század legnagyobb beavatottja szerint „... analogikusan a természet titkainak a kulcsa, mely rávezet a hierarchia megismerésére” (Eliphaz Levi).

Még az amúgy zseniális Hamvas Béla, az őstudományok, a tradicionális gondolkodás szakavatottja is úgy értelmezte a Tarot ábráit, hogy azok „matrixok, őserkélmek, anyajegyek.”

Nos, lehet azon vitatkozni, hogy kezdve a 0 (nulla) számozású Bolondtól, a Harlekin-től át a 15-ös ördögön, vagy épp az 1-es máguson mit is lehet értelmezni, ez egy sajátos okkult bölcséleti rendszer, de hogy kirakva a nagy, vagy kis arkánium lapjait, hogyan is lehet abból egy-egy sors-kockasort, jövendölést „kiakolbolítani”, hát az már minimum kérdéses.

Két ember sincs genetikailag egyformán kódolva, két embernek sincs meg ugyanaz az érzelmi-értelmi-akarati struktúrája – így teljességgel kérdéses, hogy egy teljesen differenciált embervilágnak mit is üzenhet egyenként az amúgy zárt, integrált és titkosított Tarot jóslás, vagy másfajta kártyavetés.

Magasan jobb biztonságtudatot, egyensúlyérzést nyújthat a hívő embernek Isten üzenete, hozzá szóló szava Igéjében. „Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél... Nem volt elrejtve előtted az én csontom, mikor titokban formáltattam...” (Zsolt 139,14a.15a) Aki érzi, hogy az Úr az Ő terve szerint alkotta meg őt, az eljut addig is, hogy ne hókuszpókuszokban tekintsen múltjára, jelenére, jövőjére hiszen Isten formálja ezeket. Ő formálja a jövőt, csak bele kell simulni tervébe. Mindenre választ ad: „És nékem mily kedvesek a te gondolataid, óh, Isten! Mily nagy azoknak summája.” (Zsolt 139,17) Ha az Úr Igéjében „megígézt” bárkit, azt már semmilyen sarlatánság, varázsgömb, s egyebek le nem téríthetik arról az útról, ami kivezet a tért és célt veszített jelenből egy áldott jövőbe.

BOROS J. ATTILA

JÓ HÍR

„Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké.” Zsolt 16,11

Január 23-án a történelmi egyházak gyertyás felvonulással tiltakoztak, az Erdélyi Egyházkerületnek 2002-ben visszaszolgáltatott kollégium „visszaállamosítása” ellen

✿ **KIRÁLYHAGOMELLEKI TILTAKOZÁS A SZÉKELY MIKÓ KOLLÉGIUM VISSZAÁLLAMOSÍTÁSA ELLEN.** Az Egyházkerület, a Csúry István püspök és Varga Attila főgondnok által jegyzett közleményben tiltakozását fejezi ki, hogy az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatása terén elégtelennek minősíthető teljesítményt nyújtó román állam részéről a Sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium visszaállamosítását célzó lépések történtek. Az aláírók felszólítják az államfőt és a kormányt, hogy „sürgősen szüntesse be a Sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium visszaállamosításának törvénytelen processzusát.” Követelik, „hogy a perbefogott restitúciós bizottság tagjait (Silviu Clim, Markó Attila és Marosán Tamás) ne háborgassák, és azonnal szüntessenek be minden ellenük irányuló nyomozást.” Közös fellépésre szólítják fel a romániai keresztény egyházakat, különösen is a Román Ortodox Egyházat, hogy a „visszaállamosítási” törekvések azonnali megszüntetésének elősegítéséhez.

„A Mikó körüli hercehurcával a visszaállamosítást akarják elkezdni, illetve végérvényesen leállítani a restitúciós folyamatot” – nyilatkozta az ügyről Antal Árpád, a település polgármestere.

✿ **ÖSSZEDŐLHET HADAD MŰEMLÉK-TEMPLOMA.** Úgy tűnik, hiábavaló volt a hadadi református templom érdekében végzett, immár tizenöt éve tartó nagyszabású mentőakció, nemrég az új fal is repedezésnek indult – írja a *Szatmári Magyar Hírlap*.

Legelőször 1995-ben kezdett el repedezni a műemléktemplom fala, majd 1999-ben a

tartószerkezet- és földcsuszamlás-szakértők-ből álló konzílium életveszélyesnek nyilvánította az építményt. Az elmúlt tizenöt év alatt óriási erőfeszítések árán próbálták megmenteni az épületet – előbb a falak alábetonozásával, később pedig a szakaszos újjáépítéssel – a magyar kormány jelentős anyagi támogatása révén.

Most úgy fest, végleg le kell mondani arról, hogy ismét teljes díszében pompázzon a nevezetes templom. Hadadon a gyakorlatban bekövetkezett az, ami elméletben elképzelhetetlen volt: az új falnak nem lett volna szabad megrepednie, de az utóbbi időben egyre nagyobb rések tátonganak rajta – mondta Kurta-Tóth Beáta lelkipásztor. Kiderült: hiába öntötték a falak alá húszt méter mélyen betonlábakat, az egész domboldal van állandó mozgásban, így a lábak is elmozdultak. Azt hittük, természetes üledépről van szó, de nem. Ez akkor derült ki, amikor a falak összekötésére beépített tartógerendát nem találták az eredeti helyén – nyilatkozta a hadadi lelkipásztor.

✿ **A KERESZTÉNYÜLDÖZÉSEKRŐL AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN.** Az Egyiptomban és más iszlám országokban megsokasodott erőszakos cselekmények arra készítettek az Európai Parlamentet, hogy ismételen napirendjére tűzze a világszerte szaporodó és erősödő keresztényüldözések kérdését. Január 19-én az EP plenáris ülésén került sor az ügy vitájára, este pedig a strasbourgi Székház belső udvarán rendeztek gyertyagyújtással egybekötött megemlékezést az egyiptomi keresztényeket sújtó merénylet ártatlan áldozatairól. A kegyeleti rendezvényt Jerzy Buzek elnök nyitotta meg, határozottan kiállva az üldözött keresztények védelmében, az emberi jogok és a vallásszabadság tiszteletben tartása mellett. Tókécs László erdélyi képviselő, az EP egyházi és vallási ügyekkel megbízott alelnöke felszólalásában a Ceaușescu-korabeli romániai vallási elnyomással kapcsolatos szemé-

Gyertyagyújtás a keresztény üldözöttekért. Fotó: EP Sajtószolgálat

lyes tapasztalatait is felidézve, testvéri szolidaritását fejezte ki az üldözöttek iránt.

A hozzászólók többsége kemény önkritikát és bírálatot fogalmazott meg az Uniónak a keresztényüldözésekkel és – általában – a vallásszabadsággal kapcsolatos politikája iránt, azt sürgetve egyben, hogy határozottabban és az eddiginél hatékonyabban lépjen fel az üldözött keresztények védelmében.

A világ vallási üldözöttjeinek mintegy 75 százalékát a keresztények teszik ki, akik 50 állam területén szenvednek üldözöttség.

✿ **SASS KÁLMÁNRA EMLÉKEZTEK SVÉDORSZÁGBAN.** Minden decemberben magyar nyelvű istentiszteletet emlékeznek a svédországi Strangnas városában az érmihályfalvai Sass Kálmánra, 56-os mártírra. Az esemény a helyi magyarok hagyományává vált az utóbbi években. A legutóbbi megemlékezésre december 5-én került sor a Svédországi Magyar Protestáns Egyházi Közösség szervezésében. A megemlékező istentiszteletet 1999-ben a svéd evangélikus egyház kezdeményezte, melynek során a helyi dómtemplom egyik mellékhajójában kialakították a Mártírok Kápolnáját, mely a 20. században keresztény hitükért kivégzett mártíroknak állít emléket. (Forrás: *Reformátusok Lapja*)

✿ **NYELVVIZSGAKÖZPONT A PARTIUMI KERESZTÉNY EGYTEMEN.** A PKE keretein belül működő „Colloquia” Nyelvvizsgaközpont megfelelően képzett munkatársakkal, korszerű színvonalas oktatási segédanyagokkal szeretne minőségi idegen nyelvi szolgáltatásokat biztosítani az egyetem diákjai, alkalmazottai, valamint intézményen kívüli érdeklődők számára. A „Colloquia” Nyelvvizsgaközpont nyelvtanfolyamokat szervez minden korcsoportnak, minden nyelvi szinten (kezdő, középfeladók, haladó) angol, német, francia és román nyelvekből. Partiumi Keresztény Egyetem, „Colloquia” Nyelvvizsgaközpont, Primăriei u. 27 sz., Nagyvárad. Tel: 0752.164-932. E-mail: pke.nyelvvizsga@gmail.com, Honlap: www.partium.ro.

IDÉZŐJEL

„Minden hívő ember kaphat áldott üzenetet az Igéből, ez a Szentlélek ajándéka, de a Szentírást értelmezni csak szakértelemmel lehet helyesen, ami persze nem jelenti azt, hogy az üzenet is szakértelem által adatik, mert ez Felülről való csoda! Ezért fontos, hogy az igehirdető Szentlélektől vezérelt „szakembere” legyen Isten Igéjének.”

STEINBACH JÓZSEF

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 8323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Ifj. Koszta Endre, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Lapunk arculatát Radványi Károly grafikái díszítik. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkes hivatalkon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szent István Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.

Somogyi Botond lelkész-főszerkesztő, az Üzenet főállású munkatársa. A szerkesztőség Kolozsváron, az Erdélyi Egyházkerület Király utcai székházában található

NEM ÍRUNK, NEM OLVASUNK?!

Egyházi sajtónk jelene

Beszélgetés Somogyi Botond lelképáztorral, az Üzenet főszerkesztőjével.

– A Harangszóhoz hasonlóan, az Üzenet is húsz éve történt alapítására emlékezett tavaly. Az emlékezés vagy pedig az új tervek, célok kikitűzése kapott meghatározóbb szerepet a jubileumi év során?

– Az emlékezés kapott meghatározóbb szerepet. Egy nyolcoldalas különszámot jelentettünk meg az évfordulóra, amelyben a volt főszerkesztők, a lap volt főmunkatársai emlékeztek a régi időkről.

– Milyen súlypontok határozzák meg az Üzenet szerkesztését?

– Igyekszem olyan írásokat közölni, amelyek hitépítők. Ugyanakkor hangsúlyt fektetek különböző egyházi és világi ünnepekre, eseményekre, ezek a súlypontos számok (advent, karácsony, húsvét, pünkösd, március 15., újkönyér, augusztus 20., október 6. stb.) A lap hasábjain jelen vannak a hírek, beszámolók, tudósítások. Szeretném együttal azt is, hogy interjúk és riportok se hiányozzanak. Időközönként jelentkeznek a gyermekoldal is. És természetesen olyan jellegű anyagok is megjelennek, amelyek a társadalom mindennapjairól szólnak (gazdaság, politika). Az utóbbi időben sajnos az irodalom és művészet a háttérbe szorult.

– A nyomtatott sajtót, legyen az egyházi vagy világi, folyamatos térvesztés jellemzi. Az Üzenet hogyan próbálja lassítani ezt a folyamatot?

– Nehezen, mert sajnos nem áll sok eszköz a rendelkezésünkre.

– Néhány éve azt nyilatkozta, hogy az egyházi média kérdése nem csupán anyagi kérdés, mivel egyre fokozódik az apátia és a közömbösség. Ma is ugyanígy látja?

– Igen, fokozottan. Az embereknek kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogy írja-

nak (vagy olvassanak). Ezek közé sajnos a lelképástorok nagy részét is beleérttem.

– Az értékváltsággal küszködő világban, illetve a szekularizáció erősödő befolyásától szenvedő egyház számára mi az, amit egy egyházi lap nyújthat?

– Például kiegyensúlyozottságot. Pletykáktól, hamis hírektől, trágárságtól és hazugságtól mentes írásokat, amelyek az ige fényében, más, nem emberi megközelítésben világítanak rá egy-egy problémára.

– Az Üzenetet és a Harangszót sok esetben egymás testvérpapjaként emlegetik, emlegetjük. Okkal?

– Hogy mennyire meríti ki a testvérpap fogalmát a két újság közötti kapcsolat, nem tudom. Az viszont biztos, hogy a két szerkesztőség, pontosabban fogalmazva a két szerkesztő között rendkívül jó az együttműködés. Nemcsak szakmai, hanem talán fogalmazhatok úgy is, baráti szálak fűznek egymáshoz. Sorstársak vagyunk, és „egymás vallán szoktunk sírni”, amikor a rossz terjesztésről, a csökkenő példányszámról beszélünk vagy a lelképástorai társadalom egy részének a sajtó iránti nem-törődősege kerül szóba.

– Egyházi sajtóéletünkben újdonságnak, pozitív fejleménynek számít, az arculatában és nyomdatechnikájában korszerű és minőségi Kálvincsillag magazin. Több vezető egyházi személyiség és sajtó-szakember a Kárpát-medencei református sajtó egységesülésében látja a járható jövőt. Ön is?

– Nem. Éppen ellenkezőleg. A régióknak szerintem szükségük van a saját lapjukra. Ezért is olyan népszerűek a kistérségi vagy gyülekezeti lapok.

SAJTÓMELLÉKLET. Huszonegy évvel ezelőtt, 1990 elején jelent meg a Harangszó első lapszáma. Ennek jegyében idei második mellékletünk egyházi sajtónkat veszi górcső alá.

Hosszú éveken át volt lapunk grafikai szerkesztője Radványi Károly, sokunk szeretett Karcsi bácsija. Az ő munkássága és személye előtt tisztelgünk a lap arculatába beemelt grafikai újítással. A szerk.

AJÁNLÓ

Internetes Harangszó

A királyhágómelléki reformátusok lapja két éve, 2009 elején internetes kiadással jelentkezett. A www.harangszo.blogspot.com nevű oldalon, zömében a nyomtatott kiadástól eltérő anyagok szerepelnek. A naponta frissülő blog-oldalra, az elmúlt bő két év alatt, több mint 140 ezren kattintottak, míg átlagosan naponta 2-300-an olvasnak bele.

Az elmúlt évek során a világháló az egyik legnépszerűbb kommunikációs eszközé nőtte ki magát. Ebből adódóan ma már nem csak a sajtó részére, de az egyházak számára is evidencia a használata. Lám, a népszerű magyarországi keresztény portál, a Parókia már tíz éves működésre tekint vissza. Indulásakor sokan talán még kételkedve és némi botránkozással olvastuk az oldal mottóját, miszerint az ifjak ma már Istent is a neten keresik... Pedig a lényeg nem azon van, hogy hol, hanem hogy keresik-e?

A Harangszó-oldal létrejöttéhez az ötletet, azon túl, hogy nagyon időszzerű volt a létrejötte, voltaképpen egy 2007-ben tett felvetés adta. Az év októberében, a II. Partium-Felvidék testvér-egyházi találkozón Csűrű István főjegyző egy Református Hírügynökség létrehozásának gondolatát osztotta meg hallgatóival. Nos, az ötlet, némi továbbgondolással a Harangszó internetes oldalát, internetes kiadását eredményezte.

Ezzel a lap mondhatni kilépett a globális világfalu színterére, hiszen olvasóinak csupán fele romániai illetőségű, miközben 35 százezrek az anyaországból, a maradék pedig Európa és a világ többi országából való.

A Harangszó blog-oldal, csakúgy, mint a nyomtatott kiadás rovatokat is tartalmaz. Együttal honlap-adatbázisként is használható. A parókias kollégák jól „sejtették”, valóban megtalálható a neten is Isten, azaz csakúgy, mint a nyomtatott kiadásban, itt is az igei üzenet a fő mondanivaló. Ezt a Médiavilág rovat követi, melyben egyházi (református, katolikus, evangélikus) oldalak, a magyar mellett német és angol nyelven) és világi lapok találhatók. Az Eklézsia rovatban királyhágómelléki és külhoni, gyülekezeti, egyházmegyei és kerületi honlapok találhatók. Csakúgy, mint a nyomtatott Harangszóban, itt is kiemelt szerepet, önálló rovat-, azaz linkgyűjteményt kap az ifjúság.

Fontos szerepet töltenek be egyházi és világi médiapartnereink is (pl. az időközben létrejött egyházmegyei honlapok, a Hírkereső.hu és mások), akiknek köszönettel adózunk, hogy felhívják olvasóink figyelmét a www.harangszo.blogspot.com-ra.

Istennek legyen hála az internetes oldal létrejöttéért, betöltött szerepéért; kívánjuk, hogy lehessen a továbbiakban is az evangélium közvetítője.

„SOHA NEM SOK AZ, AMIT SZÍVESEN CSINÁLUNK”

Kalendárium-történelem

Bereczki András paptamási lelkipásztor, a kalendárium-szerkesztés kulisszatitkairól.

– *Évekig szerkesztette a Harangszót, s immár 16 éve a Királyhágómelléki Egyházkerület kalendáriumát. Tizenhat év sok vagy kevés?*

– Nézőpont kérdése. Ha a kinyílt világra, az egyházi és világi kiadványok özönére gondolok, akkor sok. A nyomtatott írás iránti kereslet is láthatóan megapadt. Volt idő, hogy nagyváradi gyülekezeti lelkészként, a Lorántffy Gimnáziumban vállalt tanítás mellett is csináltam. Falusi lelkészként látszólag több időm lenne, ami persze szintén viszonylagos. Viszont nem élek annyira benne a nagyvárosi szellemi körforgásban, ahol mindig történt valami, elhangzott egy-egy jó előadás, megragadtam egy-egy érdekes témát. Soha nem sok az, amit szívesen csinálunk, amivel szolgálhatunk Isten anyaszentegyházáért. Ez is az igehirdetés egy formája. Csak a belső megüresedéstől óvjon Isten.

– *„Lapozzunk vissza” az időben: hogyan alakult egyházkerületünkben a kalendárium szerkesztésének, kiadásának sorsa a rendszerváltás előtt és után?*

– A romániai forradalom előtti évtizedekben a hat lapból álló „könyvnaptrá” csupán a bekötés miatt volt kalendárium. Egy-egy semmitmondó püspöki előszó mellett csak a hónapokat, napokat tartalmazta. A román politikumnak az volt a célja, hogy minél kevesebbet olvassunk magyarul. A példányszámot is „szabályozták”, nehogy jusson elegendő a gyülekezetekbe.

Akkoriban, a hónapok mellett csupán egy-egy jegyzetnek való üres oldal volt, ide írogatták be anyámék is a háziállataink szaporodási dátumait, a tejtartozásokat... Ezeknek a naptáraknak, beleértve a falit is, volt azonban egy egészen sajátos értéke, a Radványi Károly-féle népies illusztráció. Sok falusi otthon díszbe volt évtizedeken át. Csodálom, hogy nem jutott eszébe illetékeseknek a magyaros motívum eltüntetése.

1990-ben gyorstalpalással jelent meg az első, bővebb tartalmú kalendárium. A Harangszó felelős szerkesztőjeként 1995-ben szóvá tettem a népiesebb, olvasmányosabb, gyülekezetszerűbb naptár igényét. Rám is maradt. Három év után személyes érdekeltségből elvették tőlem, de Fórizs Attila akkori nyomdaigazgató szerint az ellenségeim szerint is az én „műfajom”... Nevettem is: vannak ellenségeim? – Hát ha nem is ellenségeid, de irigyeid akadnak... – jött a válasz. Gondolom senki sem az aprólékos munkát, éjszakázásokat, vagy magas telefonszámláimat és utazásaimat irigyelte...

Jó a szerkesztői folytonosság. Már gyűlnek az ötletek a jövő évi kalendáriumhoz

– *Néhány műhelytitok megosztására is kérem: a kalendárium szerkesztése csapatmunka vagy magányos alkotás?*

– A „bizottságosdi” nem vált be. Én meg hajlamos is vagyok a magános farkasságra. Tartalmát illetően az én elképzelésem, gyűjtésem. Nagyobb részben tudatosan, részben „vak tyúk is talál szemet” szerencsével. De aki nem keres, annak szerencséje sincs. Hálás vagyok a már jól bevált írókért, akikre mindig számíthatok, mint Járosi Éva, Mihálka Zoltán, Kupán Árpád, Barabás Zsuzsa, Vetési László Kolozsvárról, és újabban Geréb Miklós fiatal lelkész, jól író munkatárs.

Más kérdés a könyv formai szerkesztése, tördelése. A jobb sorsra érdemes Szenczi Kertész Ábrahám Sajtóházunkban évek óta Kraftsikné Petrikó Ildikó tördelő-szerkesztővel dolgozunk együtt. Tavaly ősszel például megműtötték a térdemet, egy ideig se járni, se kocsi vezetni nem tudtam, hát telefonon szerkesztettünk. Ezért is jó a szerkesztői folytonosság. Nem kötelező udvariasság, hogy köszönettel tartozom a gyülekezetemnek és a feleségemnek is, mert ő a házi számítógép-kezelő „titkáróm” is.

– *Milyen a jó kalendárium? Mi az, amit feltétlenül tartalmaznia kell?*

– Az a jó, amelyet olvasnak. És ezt olvassák. Azokra kell gondolni, akik az asztal másik oldalán ülnek. Feltétlenül gyülekezeti lelkési szemmel kell nézni az olvasókat. Nevelve szórakoztatni, szórakoztatva ne-

velni. Nem kicsi dolog ez, hiszen egyházi kérdésekben, irodalomban, történelemben, politikában egyaránt tájékozottságra van szükség. Azt hiszem többet kellene tenni azért, hogy az egyházban üdvösséget keressenek az emberek. Nekünk egyháztudat nélkül nincs jövőnk. Mindig pozitív üzenetre törekszem.

– *Vannak olyan helyzetek, tényezők, amik esetenként hálátlan szolgálattá teszik, tehetik a kalendárium-szerkesztést?*

– Nincsenek. Előfordul kisebb bosszankodás, ha több telefonálás, sms-küldés után kapok meg egy kért anyagot, de hát ez vele jár. „Megróttak” már jobboldali beállítottságomért, egyesek cenzurát is gyanítottak, de ezeken csak mosolygok. Mindig bizonyos feszültséggel várom a kritikákat. Hálás vagyok például Sándor Lajos barátomnak, akinek őszinte véleménye mindig helyére tesz önbizalmamban. Jól esett, hogy az idén is többen gratuláltak. Ez nem a hiúságomat hízlalja, inkább serkent minden elismerés. Talán többet kellene utazni az egyházmegyékbe, de ez idő- és pénzkérdés.

– *Az olvasóhoz december folyamán jut el a kalendárium, de mikor kezdődik a szerkesztő munkája? Esetleg az egész évet lefedi?*

– Egyik esztendőben júniusban kértek fel. Akkor gőzerővel kellett dolgozni. Bizony már év elején érdemes elkezdenni a tervezést. Mindig mindent a „kincskereső kisködmönnel” kell olvasni, hallgatni, jegyezni. Olyan ez, mint a csontjainkba rekesztett tűz, megszabadulni tőle nem lehet, nem is szabad.

– *Melyek az ideai, 2011-es kalendárium sajátosságai, érdekességei, illetve a szerkesztőben körvonalazódik-e már a 2012-es tartalma, témái, szerzői?*

– Az ideai kalendárium történelmi változásokat örökít meg: Csúry István püspökké választása, Tókes László, volt püspök EP-alelnökké választása, az anyaországban a Fidesz győzelme nyomán a nemzeti összetartozás meghirdetése. Több gyülekezet életébe is betekinthetünk. Erdélyi közelműltünk fókuszában döbbenetes a kolozsvári hóstátiak drámai sorsáról szóló tudósítás és megrázóan tanulságos Makkay Sándor Eszter padja című novellája. Bőséges anyag áll a vallásórák gyermekek segítésére.

Csúry püspök úr máris áldását adta a 2012-es kalendárium szerkesztésére. Már hat-hét ötletem meg is született. Régi tervem a keresztény ifjúság és család témája, egy kegyszerekről szóló írás is készül. Kereselem a szerzőket. Jó lenne egy összeállítás az egyházi életben mutatkozó rendellenességekről, babonákról, szektásodás okairól.

– *Tudjuk, a hála ritkán éri utol a szerkesztőt, ezért hadd kívánjak további örömteli alkotómunkát.*

FABIÁN TIBOR